

## § 6.

O poplatcích tímto zákonem zavedených platí všeobecné předpisy o nákladech trestního řízení dle hlavy XXVI zák. čl. XXXIII z r. 1896.

Poplatky tyto jest povinen zalcžiti soukromý žalobce, pokud nejde o podání a přílohy obviněného neb o protokoly, k jichž sepsání dal podnět obviněný. Jinak platí obdobně ustanovení hlavy VI., X. a XI. zák. čl. XLIII z r. 1914.

## Článek 4.

Cizí měna přepočítá se podle kursu stanoveného čas od času nařízením.

## Článek 5.

Ministerstvo financí se zmocňuje, aby upravilo v dohodě s ministerstvem spravedlnosti sazbu soudních poplatků císařského nařízení ze dne 15. září 1915, č. 279 ř. z., podle změn, které byly provedeny jednak tímto zákonem, jednak zákony vydanými po účinnosti cit. císařského nařízení, a aby sazbu, takto upravenou, uveřejnilo vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení.

## Článek 6.

Zákon tento nabývá účinnosti 15. dne měsíce nejbližšího po vyhlášení. Provéstí jej náleží ministru financí a ministru spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

A. Novák v. r.

Dr. Dolanský v. r.

## 39.

## Zákon ze dne 25. ledna 1922,

kterým se mění o doplňují některá ustanovení zákona ze dne 20. února 1920, čís. 142 Sb. z. a n., o požitcích válečných poškozenců.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

## Článek I.

Některá ustanovení zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., se mění, případně doplňují, a budou napříště zníti takto:

## § 1, odst. 2.

Podmínkou nároku na důchod je státní občanství v Československé republice. Od požadavku toho může ministerstvo sociální péče v dohodě s ministerstvem financí upustiti, jde-li o příslušníky zahraničních vojsk československých a jejich pozůstalé a není-li o ně jinak zákonem postaráno.

## § 2, odst. 1.

Nárok na požitky přísluší válečnému poškozenci, jehož roční příjem není větší nežli Kč 6000; je-li však vyšší jeho příjem menší nežli součet Kč 6000 a důchodu (§ 6), jenž by válečnému poškozenci jinak příslušel, jest mu přiznati důchod v částce, doplňující tento součet. Ustanovení toto podrží platnost do 31. prosince 1923.

Jako odst. 3. v § 2 jest vsunouti:

Má-li válečný poškozenec rodiče neb předky, kteří dle zákona jsou povinni přispívat k jeho výživě, započítává se též do příjmu válečného poškozence onen díl příjmu rodičů neb předků, jenž vypočten podle počtu členů rodiny by na něho připadl.

## § 3.

Žijí-li s válečným poškozencem ve společné domácnosti osoby, k jejichž výživě válečný poškozenec podle zákona jest povinen přispívat a skutečně přispívá, zvyšuje se částka, uvedená v § 2, o 10% za každou jednotlivou takovou osobu, nejvýše však o Kč 4000 ročně, v případech zvláštního ohledu hodných o 5000 Kč.

## § 4.

Válečný poškozenec, jemuž byly uděleny licence (koncese) ku provozování biografu, místo třídní loterie, trafika nebo podnik, jenž ministerstvem sociální péče bude prohlášen za rovnocenný, má nárok na důchod pouze tenkrát a potud, když a pokud příjem z těchto podniků nepřevyšuje o 100% požitků, jež by mu jinak dle tohoto zákona příslušely. Totéž platí obdobně o příjmu z výslužných anebo zaopatřovacích požitků, příslušejících válečnému poškozenci od státu, země, kraje, obce nebo veřejného fondu, jakož i z pensijního (provisního) fondu soukromé dráhy sloužící veřejné dopravě, nabyli-li válečný poškozenec těchto požitků před nebo se vznikem nároků na důchod podle tohoto zákona.

Válečný poškozenec, jenž byl přijat do služeb státu, země, kraje, obce nebo veřejného fondu nebo nějakého jejich podniku, jakož



i do služeb soukromých drah za týchž pracovních podmínek, za jakých jsou přijímáni jiní zřízení téže kategorie služební, a jehož služební požitky (peněžité a naturální) převyšují Kč 6000 ročně, má po dobu, po kterou má požitky z tohoto služebního poměru, nárok jenom, je-li aspoň z 50% neschopen k výdělku; v tomto případě přísluší mu polovice důchodu, jenž by mu jinak podle tohoto zákona příslušel. Při tom platí o příjmu z tohoto služebního poměru obdobně ustanovení § 2, odst. 4., tohoto zákona.

## § 5.

V § 5 zařaduje se jako odst. 2.:

Obdobné výjimky mohou být povoleny ve prospěch válečných invalidů, jichž výdělečná schopnost jest snížena aspoň o 50%, kteří však mimořádnou pracovitostí docilují pracovního (služebního) příjmu nad hranici § 2 zákona stanovenou.

## § 7.

Důchodová základna činí u invalidního důchodu v případě, že výdělečná schopnost invalidy [§ 1, lit. a), zákona ze dne 8. dubna 1919, č. 199 Sb. z. a n.], je snížena aspoň o 55%, Kč 2400 ročně, jinak Kč 1800 ročně.

## § 8.

Invalida, jehož výdělečná schopnost byla snížena aspoň o 85%, má nárok na plný důchod invalidní, jenž činí Kč 2400 ročně.

Při menší ztrátě výdělečné schopnosti vzniká invalidovi nárok na částečný důchod invalidní, odpovídající ztrátě výdělečné schopnosti odstupňované 10%, a to tak, že při snížené výdělečné schopnosti aspoň o 75%, ale méně než 85%, vzniká nárok na 80% příslušné důchodové základny (§ 7), při snížení výdělečné schopnosti aspoň o 65%, ale méně než 75%, na 70% příslušné důchodové základny, a tak dále sestupně vždy o 10% až při snížení výdělečné schopnosti aspoň o 20%, ale méně než 25%, vzniká nárok na 20% příslušné důchodové základny. Ztráta výdělečné schopnosti nedosahující 20% nezakládá nároku na důchod invalidní.

## § 10.

Invalidovi přísluší příplatek 10% k základnímu důchodu (§§ 7 a 8) na každé nezaopatřené dítě do 18 let, pokud invalida pečuje o jeho výživu a pokud toto dítě není výdělečně činné. Jde-li o dítě, které pro chorobu duševní nebo tělesnou není schopno se živiti, přísluší tento příplatek i přes 18. rok, nejdéle však do 21 let.

Stejný příplatek 10% základního důchodu přísluší na manželku nebo družku invalidovu žijící s ním ve společné domácnosti, nemůže-li býti výdělečně činná.

Ministerstvo sociální péče zmocňuje se ve výjimečných případech povolit v dohodě s ministerstvem financí příplatek i na děti přes 21. rok, pokud jsou úplně neschopny k výdělku.

Provdání dcery je považováti za zaopatření její.

## § 11, odst. 2.

Po dobu ošetřování v léčebném ústavě odpočívá nárok na důchod invalidní, rodině invalidově přísluší však polovice jeho úhrnných požitků podle tohoto zákona s tím, že příplatek podle § 10 bude vyplácen nezkráceně. Totéž právo vzniká rodině invalidově, je-li invalida umístěn na státní náklad v nějakém ústavě ke školení. Je-li však výživa rodiny válečného invalidy, jenž byl dán v ošetření do léčebného ústavu, podstatně závislou od jeho pracovního příjmu a pobytem v léčebném ústavě ohrožena, přísluší rodině po dobu tohoto ošetřování polovice úhrnných požitků invalidy úplně výdělku neschopného (§ 8, odst. 1.) s tím, že příplatek podle § 10 bude vyplácen nezkráceně.

V § 11 zařadí se jako odst. 8. a 9. tato ustanovení:

Ministerstvo sociální péče se zmocňuje, aby v dohodě se zúčastněnými ministerstvy stanovilo zvláštní mimořádná opatření pomocná (pomoc léčebnou) pro invalidy nebo příspěvky peněžité při léčení válečného invalidy mimo nemocnici neb ústav léčebný, t. j. při léčení domácím neb ambulatorním.

Ministerstvo sociální péče se zmocňuje, aby v dohodě se zúčastněnými ministerstvy učinilo vhodná opatření k umístění válečných invalidů úplně neschopných k výdělku, kteří nemají osob povinných k jich výživě ve smyslu občanského práva, v ústavech (útlucích) zvláště k tomu určených. Po dobu jejich zaopatření v těchto ústavech odpočívá výplata požitků dle tohoto zákona.

## § 13, nový odst. 2.

O případném nároku na vdovský důchod manželek rozloučených bude rozhodnuto vládním nařízením.

## § 17.

Plný důchod vdovský činí Kč 600 ročně. U vdov neb družek, jichž výdělečná schopnost



jest snížena alespoň o 50% anebo které pečují aspoň o 2 vlastní nezaopatřené děti mladší 16 let, činí důchod vdovský Kč 900.

Vdovy neb družky bezdětné, jichž výdělečná schopnost není snížena aspoň o 30%, nemají nároku na vdovský důchod.

Vdově neb družce, jež jest zcela neschopna k výdělku nebo překročila 55. rok svého věku, přísluší příspěvek Kč 200 ročně.

#### § 18 a.

Ministerstvo sociální péče se zmocňuje, aby po slyšení příslušné okresní komise pro mládež a poručenského úřadu dle okolností buď úplně nebo částečně odebralo důchod vdově neb družce, která zanedbává výchovu či výživu svých dětí, o něž je povinná pečovat, a aby použilo tohoto důchodu k výchově a výživě oněch dětí.

#### § 19.

V § 19 jest zařaditi jako odst. 2:

Sdílí-li vdova nebo družka společnou domácnost s mužem, odpočívá její důchod po dobu tohoto spoluzití.

#### § 20.

Důchod sirotčí přísluší nezaopatřeným dětem, nedokonavším 18 let, padlého, zemřelého a nezvěstného otce, u něhož jsou splněny podmínky § 1, lit. a), zákona ze dne 8. dubna 1919, č. 199 Sb. z. a n., a dětem zemřelého válečného poškozence, nebylo-li zjištěno, že smrt jeho nastala z jiného důvodu, než jest naznačen v uvedeném ustanovení zákonném. Důchod přísluší jen oněm sirotkům, kteří se nemohou ze svého výdělku sami živiti.

Jde-li o dítě, které pro chorobu duševní nebo tělesnou není schopno se živiti, může ministerstvo sociální péče v dohodě s ministerstvem financí povolit výplatu důchodu i přes 18. rok, nejdéle však do 21 let.

Ministerstvo sociální péče se zmocňuje, aby ve výjimečných případech povolilo v dohodě s ministerstvem financí sirotčí důchod i pro sirotky starší 21 let, pokud jsou úplně neschopni k výdělku.

Provádá-li se sirotek, jest to považovati za zaopatření jeho.

#### § 21.

Na důchod sirotčí má za týchž podmínek nárok i dítě nemanželské a dítě adoptované.

Ministerstvo sociální péče se zmocňuje, aby v dohodě s ministerstvem financí přiřklo si-

rotčí důchod v jednotlivých případech také sirotkům, jichž nemanželský otec nebyl československým státním občanem, jichž matka jest však státní občankou československou, a aby pod podmínkou vzájemnosti uzavíralo s cizími státy úmluvy, podle nichž by bylo možno přiřknouti důchod i sirotkům, jichž nemanželská matka není československou státní občankou, jichž nemanželský otec jest však státním občanem československým.

#### § 23, odst. 1.

Sirotčí důchod činí Kč 400 ročně pro každé dítě.

#### § 24.

Důchod vdovský a sirotčí dohromady nesmí převýšiti Kč 2400 ročně. Kdyby důchody převyšovaly tuto částku, jest důchod sirotčí stejnoměrně snížit.

#### § 25.

V odstavci 1. uvedená částka Kč 1800 zvyšuje se na Kč 2400 ročně. V odstavci 4. uvedená částka Kč 300 zvyšuje se na Kč 400.

#### Odstavec 2.

Ministerstvo sociální péče se zmocňuje, aby v dohodě s ministerstvem financí přiřklo i nevlastním rodičům, případně i pěstounům osoby uvedené v § 20, důchod předků, pokud jsou výdělku neschopni, bylo-li prokázáno, že osoba ta podstatně k jich výživě přispívala.

#### § 25 a.

Ministerstvo sociální péče se zmocňuje, aby v případě, že důchod vdovský, sirotčí a předků dohromady nepřesahuje Kč 2400 ročně, přiřklo nevyčerpanou částku, s omezením uvedeným v odstavci 2., sourozencům osoby uvedené v § 20, pokud jsou výdělku úplně neschopni a prokáží-li, že jediné osoba ta poskytovala jim výživu z důvodu jejich výdělečné neschopnosti.

Jednotlivý důchod sourozence činí nejvýše Kč 400 ročně.

#### § 26.

Odstavec 3. pozbývá platnosti a místo něho se zařadí jako odst. 3., 4. a 5.:

Váleční poškozenci, jejichž nárok na důchod podle tohoto zákona závisí na snížení výdělečné schopnosti (§§ 8, 17, 25), jsou povinni, kdykoliv toho bude potřeby, podrobiti se lékařským prohlídkám. Podrobné předpisy budou vydány zvláštním nařízením.



Invalidé, kteří se přihlásili nebo přihlásí k lékařským prohlídkám, nemusí se zvláště o důchod hlásiti.

Váleční poškozcenci jsou povinni ve lhůtě, kterou určí Zemský úřad pro péči o válečné poškozence, své přihlášky o důchod (invalidé přihlášky k lékařské prohlídce) řádně doložiti anebo prokázati, že tak učiniti nemohli. Ne učiní-li tak, pozbývají nároku na důchod.

#### § 31, odst. 1., lit. a).

a) odpadly-li nebo změnily-li se podmínky, za nichž důchod byl přiznán a vyměřen, anebo objevily-li se okolnosti, z nichž je patrné, že podmínky ty neodpovídaly skutečnosti.

#### § 33, odst. 1.

Zemský úřad vydá osobě, jež se o důchod uchází, písemný výměr, jímž rozhodne o přiznání či nepřiznání důchodu, případně o jeho výši. V případech, kdy nárok na důchod závisí na snížení výdělečné schopnosti (§§ 8, 17, 25), obsahujž výměr:

- a) stanovení procenta nezpůsobilosti výdělečné,
- b) rozhodnutí o důchodu.

#### § 35.

Do výměru vydaného podle § 33 tohoto zákona přísluší těm válečným poškozcencům, jejichž nárok na důchod závisí na snížení výdělečné schopnosti (§ 26, odst. 3.), právo odvolati se ve lhůtě 90 dnů ode dne doručení výměru k zemské odvolací komisi co do stanovení procenta výdělečné neschopnosti; všem válečným poškozcencům přísluší v téže lhůtě právo stížnosti k ministerstvu sociální péče ohledně nepřiznání nebo výše důchodu.

Odvolání i stížnost jest podati u okresní úřadovny pro péči o válečné poškozence příslušné místně podle pobytu válečného poškozence. Bližší ustanovení o odvolání i stížnosti bude obsahovati prováděcí nařízení k tomuto zákonu.

#### § 42.

K základním důchodům vyměřeným podle tohoto zákona v §§ 8, 17, odst. 1., 23, 25 a 25 a) jest vyplácejí po dobu mimořádných drahotných poměrů přiměřenou přírážku.

Výši této přírážky a dobu, po kterou se bude vyplácejí, stanoví s výhradou jiné zákonné úpravy zvláštní nařízení vládní.

#### Článek II.

Ministerstvo sociální péče se zmocňuje, aby v případech zvláštního zřetele hodných posky-

tovalo důchody podle tohoto zákona také manželkám, dětem a rodičům vojínů, kteří za světové války upadli do ruského zajetí a po válce se ke svým rodinám nevrátili, zůstavše v cizině.

Ministerstvo sociální péče se zmocňuje, aby v dohodě s ministerstvem financí a vnitra přiznalo v případech zvláštního zřetele hodných důchod vdovský vdově, jež právem opčním nabyla československého státního občanství zřeknuvši se nároku na tento důchod. Podobně zmocněno je ministerstvo sociální péče přiznati důchod sirotčí sirotkům, jejichž matka a tím i oni, nebo oni sami nabyli československého státního občanství právem opčním s podmínkou zřeknutí se nároku na tento důchod.

#### Článek III.

Váleční poškozcenci, jimž byl přiznán důchod vdovský, sirotčí nebo předků z důvodu, že osoba, od které odvozují svůj nárok, jest nezvěstná (§§ 13, 20, 25 zákona), jsou povinni do jednoho roku od počátku účinnosti tohoto zákona (v případě, že důchod byl přiznán v době po počátku účinnosti tohoto zákona, do jednoho roku od přiznání důchodu) prokázati, že učinili návrh na zahájení řízení k prohlášení oné osoby za mrtvou. Podle výsledku řízení bude důchod buď zastaven anebo dále vyplácen (§ 31, lit. a). V případě, že oni váleční poškozcenci zmíněného návrhu v stanovené lhůtě neučinili, odpočívá jejich nárok až do té doby, dokud neprokáží, že osoba, od níž odvozují svůj nárok, není na živu.

#### Článek IV.

Váleční poškozcenci, kteří zákonem ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., byli z nároku na důchod vyloučeni a kteří se domnívají, že jim podle ustanovení tohoto zákona důchod nyní přísluší, jsou povinni svůj nárok do jednoho roku od počátku účinnosti tohoto zákona uplatniti přihláškou, o níž platí ustanovení § 26, odst. 5., zákona o požitcích válečných poškozcenců ve znění tohoto zákona.

#### Článek V.

Zákon tento nabude účinnosti dnem 1. února 1922. Provéstí tento zákon ukládá se ministru sociální péče v dohodě s ministry financí, vnitra, zahraničních věcí a zdravotnictví a tělesné výchovy.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Habrman v. r.